

sionen var en Mand, som havde Interesser i en enkelt Kreds paa Lolland Falster, i Maribo Amts 2den Valgkreds, nemlig det forhenværende Medlem af Tinget Direktør Ole Olsen. Men han var bosiddende paa Sjælland og kendte saa lidt til Forholdene paa vore Øer, saa at han ikke, mener jeg at have Lov til at sige, kunde være den rette Repræsentant for os. Det er ikke for at sige noget ondt om Direktør Ole Olsen, — jeg tør nok nævne ham ved Navn, da han ikke mere er Medlem af Tinget — tværtimod! Jeg i nærer Venskab for ham og sætter den største Pris paa ham, og jeg er overbevist om, at han i dette Arbejde, ligesom i alle andre Arbejder, han har haft, har lagt sine bedste Evner ind og søgt at være saa retfærdig som mulig, men kendt Forholdene ovre i vort Stift udenfor sin egen Valgkreds, med Hensyn til hvilken der ikke er Forslag til nogen Bane, det tør jeg nok sige, det har han ikke. Jeg tillader mig at tro, at hvis Kommissionen havde siddet inde med tilstrækkelige Oplysninger fra Lolland-Falster, vilde den ikke i den Grad have forfordelt disse Øer, som det forekommer mig, den har i dette Tilfælde. Jeg har tænkt mig, at Grunden til, at Tilskuddene ere blevne saa smaa, er den, at vi have de saa meget omtalte fede Jorder. Hvis det er Grunden dertil, tror jeg, at man har handlet ganske forkert, fordi vore Forhold i Virkeligheden ikke ere bedre end i de andre Provinser. Jeg tør sige, at de endog i mange Retninger staa tilbage derfor. Hvis man tænker sig, at en Mand for 10—20 eller 30 Aar siden havde købt en Gaard til gængs Pris ovre i Jylland f. Eks., og en anden Mand paa samme Tid havde købt en Ejendom ovre hos os, tør jeg nok paastaa — og der er neppe nogen af de Herrer, der vil modsig mig —, at den, der gjorde Handelen ovre i Jylland, i dette Øjeblik vilde være mere velstaaende end den, der købte hos os. Og det er ganske naturligt og rimeligt, fordi Konjunkturerne i de sidst forløbne 20—30 Aar have været bedre for Jylland og for de lettere Jorder end for os, hvor der har været en stadig Tilbagegang i den Aarrække indtil netop de allersidste Aar. Hvis Grunden altsaa er den, at vi have de saakaldte fede Jorder, tror jeg, man har taget meget fejl, og jeg vil gerne tillade mig at henstille til det Udvalg, som denne Sag vel sagtens bliver henvist til, at tage under alvorlig Overvejelse, om der ikke her bør gøres en Forandring, saaledes at Fordelingen af Tilskuddene blev mere retfærdig og lige-

lig. Der er et gammelt Ord, der siger, at vi ere alle Jyder for Vorherre, og jeg vilde nødig have, at dette Ord skulde gøres til Skamme af den lovgivende Forsamling her i Landet.

En anden Ting vilde jeg gerne nævne. Jeg har set, at en Egn af Sjælland har været saa heldig at faa optaget Forslag om, at dens private Bane skal gaa over til at blive Statsbane. Paa Lolland have vi stadig og længe næret Ønske om at faa vor Bane fra Nykøbing til Nakskov gjort til Statsbane. Det har ikke været vort Ønske, fordi den drives daarligt, og fordi vi ere misfornøjede med Driften, tværtimod, den drives vel saa godt som nogen anden Bane her i Landet, men det har været vort Ønske, fordi det vilde skaffe os adskillige Fordele, som vi naturligvis vilde sætte Pris paa. Det vilde f. Eks. gøre Rejsen ovre fra os til København eller til hvilket som helst andet Sted her i Landet betydelig billigere, og det vilde ogsaa gøre Fragten billigere af vore Varer. Kunde vi opnaa at komme i den samme Stilling, som her foreslaas for den østsjællandske Banes Vedkommende, vilde vi være særdeles glade, og jeg vil henstille til Udvalget og den højtærede Minister, om der ikke kunde ses Udveje dertil. Jeg ved meget vel, at det ikke kan gøres uden Udgifter for Statskassen, men jeg skulde tro, at disse Udgifter dog ikke vilde blive uoverkommelige og i alt Fald ikke forholdsvis større end dem, der paaføres Statskassen ved, at den østsjællandske Bane overgaar til Statsbane.

Der er endnu en Ting, jeg gerne vil nævne. Det har forundret mig meget, at jeg ikke nu endelig her paa Lovforslaget har fundet et Forslag om Tilvejebringelse af en fast Forbindelse mellem Sjælland og Falster. Jeg beder det høje Ting undskyldte, at jeg atter fremdrager denne Sag. Jeg har gjort det tidligere, jeg kan sige, at jeg har gjort det mange Gange her i Tinget, og jeg føler det som min Pligt at gøre det, hver Gang der er Lejlighed dertil, fordi jeg ikke kan se, at der er noget Anlæg, Statsbanerne vedrørende, som i og for sig er mere paatrængende nødvendigt og mere fornuftigt end netop et saadant Anlæg. Nogle Indtægter ville jo de andre Anlæg, som her foreslaas, nok give, hvor meget, er vanskeligt at sige, men de Indtægter ere sandelig ikke ret store, saaledes som det ogsaa ses af Kommissionens Beregninger. Men vist og givet er det, at Anlægget af en Bro eller Tunnel fra Sjælland til Falster vilde forrente sig i samme Øjeblik, som det var foretaget. Det kan